

Silvastian sukuseura ry

TIEDOTE 1/2020

Hyvä sukulainen ja sukuseuramme jäsen!

Vuodet ovat vierineet ja sukuseuran toiminta on muodostunut pääasiassa joka toinen vuosi järjestettävän sukkokokouksen hoitamiseen. Mielestäni nyt olisi aika uudistaa toimintaamme ja luoda uutta tapaa sukuseuratoiminnan ylläpitämiseksi. Vetoan nyt kaikkiin sukuseuramme jäseniin, että käynnistäisimme keskustelun sukuseuran tulevaisuuden turvaamiseksi ja uusien voimien löytämiseksi seuramme toimintaan. Seuraava sukkokokous ja suvun yhteinen tapaaminen järjestetään vuonna 2021. Paikkaa ei ole vielä päätetty, joten vihjeitä otetaan vastaan.

Viime kokouksessamme Pieksämäen Partaharjulla odotin, että olisi löytynyt uusia nuoria voimia hallitustoimintaan. Nykyisen hallituksen henkilöt ovat toimineet tehtävissä useita vuosia aina vain uudelleen valittuina, itseni mukaan lukien. Onni on se, että henkilöt ovat olleet innokkaita ja ansiensa hyvin osaavia. Mainittakoon tässä nyt vaikka sihteeri ja taloudenhoitaja, joiden panos seuramme toimintaan on ollut merkittävä.

Silvastien sukuseura perustettiin Kiteellä 26.10.2004 Ahti Kopperin toimiessa neuvonantajanamme ja nykyisen kunniapuheenjohtajamme Ossi Silvastin nuijiessa silloisen hallituksen päätökset. Päätökset

olivat oikeaan osuneet. Varsin nopealla aikataululla aloitimme suururakan, sukumme tutkimustoiminnan, jonka tarkoitus oli selvittää Silvastien sukkuhistoria ja viedä se kirjoihin. Selvitystyö oli varsin vaativa, eikä sitä olisi ilman Ahti Kopperin ammatillista osaamista saatu laadukkaaseen lopputulokseen. Tämän luomistyön aikana hallitus piti tiivistä yhteyttä tutkijaan ja kokousten määrä oli merkittävä. Työ saatiin valmiiksi vuonna 2011, jolloin olikin Pieksämäellä suuri joukko sukua koolla odottamassa vasta "uunista" tullutta sukuteosta. Urakka oli ollut haastava ja lopputulos oli sellainen, mikä oli tarkoituskin. Saamme olla ylpeitä, että meillä on oma sukuteos ja hieno sellainen.

Toivotan kaikille jäsenille mukavaa alkavaa kesää!

Sakari Silvast

Sukututkimus 2020-luvulla

Tammikuun alussa siirryimme uudelle vuosikymmenelle. Se toi sukututkimukseen taas monenlaista uutta. Suomen historiassa tärkeästä itsenäistymisestä ja sen jälkeisestä sodasta on kulunut yli 100 vuotta. Niinpä 1910-luvun rippi- ja lastenkirjojen tiedostot ovat tulleet kaikille julkisiksi ja ne ovat katsottavissa netissä sikäli kuin asiakirjoja on sinne digitoitu.

Heti vuoden alussa tulivat näkyviin Suomen Sukuhistoriallisen yhdistyksen sivustolla <https://www.sukuhistoria.fi/sshy/sivut/jasenille/paikat.php> olevat seurakuntien asiakirjat. Sivuston käyttö edellyttää SSHY:n jäsenyyttä. Liittymismaksu on 10 euroa ja vuosijäsenmaksu 17 euroa. Niille, jotka eivät ole jäseniä, näkyvät vain yli 125 vuotta vanhat asiakirjat, joten ilmaiseksi eivät 1910-luvun tiedot tule vielä näkyviin. Silvastien tärkeiden paikkakuntien tiedot päättyvät nykyisin vuoteen 1900 paitsi Uuraisilla, missä tietoja on vuoteen 1913 saakka. Asiakirjojen digitointi etenee kuitenkin vauhdilla, joten kannattaa seurata milloin oman alueesi tiedostot ovat täydellisinä vuoteen 1919 saakka. Tammikuun lopulla tulivat näkyviin myös Karjala-tietokannan 1910-luvun asiakirjat osoitteessa <https://katiha.xamk.fi/index.jsp> Näissä tiedostoissa on mukana kaikkien pakkoluovutetun alueen seurakuntien asiakirjat ja ne ovat mukana täydellisenä jo nyt. Näin ollen Sakkolan Silvastit voivat katsella omien esivanhempiensa 1910-luvun tietoja. Tämän tiedoston käyttö on kaikille vapaata. Alkuperäisten asiakirjojen evakuointi onnistui sota-aikana lähes täydellisesti. Ehkä pahin puute on Viipurin asiakirjojen osittainen tuhoutuminen.

Sitten huonot uutiset. Maistraatit on tämän vuoden alusta muodostettu osaksi Digi- ja väestötietovirastoa. Samalla loppui mahdollisuus teettää poimintoja suvun jäsenistä tuntityönä 60 euroa/tunti. Tätä menetelmää on nyt käytetty suunnilleen viiden vuoden ajan, kun huomasin sen yllättävän edulliseksi. Nyt on jäljellä vain Silvastien sukukirjan teon loppuajana käytetty mahdollisuus tilata kustakin

perheestä virkatodistus, jonka hinta on 9 euroa/perhe. Samalla loppui hyvää työtä tehneen virkailijan käyttömahdollisuus. Jatkossa työn tekee, kuka milloinkin pyynnön sattuu saamaan. Tällaisiin yllätyksiin monopoli-asemassa olevilta laitoksilta on jo totuttu viimeisten 15 vuoden aikana. Ihan alussa sai listattuna kaikki saman sukunimen haltijat yhdellä tulostuksella. Tätä hän Silvasteillakin käytettiin vuonna 2005. 2623 henkilön tiedot saatiin 1365 eurolla. Yhden henkilön tietojen hinnaksi tuli silloin 52 senttiä. Sitten alkoi virkatodistuskausi, jonka lähtöhinta oli 3,40 euroa/perhe. Tuo hinta on noussut 15 vuodessa 2,6-kertaiseksi. Postimerkkien hinta on samassa ajassa noussut 2,9-kertaiseksi. Seurakuntien virkatodistusten hinnat ovat nousseet muutamasta eurosta nykyiseen minimiveloitukseen 35 euroa. Korotus on moninkertainen, silti toimitusajaksi voi olla jopa puoli vuotta. Eipä tunnu ahneudella olevan rajoja julkisissa laitoksissa.

Hyvää uutta sukututkimuksen vuosikymmentä ja kiitokset jokaiselle Silvastille hyvästä yhteistyöstä kahden edellisen vuosikymmenen aikana.

Ahti Kopperi
Savo-Karjalan Sukututkimustoimisto
Ruoritie 11
82500 KITEE
0500-229 119
ahti.kopperi@telemail.fi
www.telemail.fi/ahti.kopperi

Savo-Karjalan sukututkimustoimisto päivittää Silvastien sukukirjasivuja. Ilmoita sinne kirjallisesti tai sähköpostilla lähisuvussasi tapahtuvat muutokset!

Olga Silvast, Pellonpään Silvastit s. 1884

Sukukirja sivu 118 Tarinoita.

Oheinen kertomus pohjautuu Askon Hankilanojan pitämään esitelmään sukukokouksessamme 11.8.2019 Pieksämäen Partaharjulla.

Neljä Savolaisen Osakunnan opiskelijaa, mukana Mirjam Polkunen, suorittivat museoesineitten ja perinnetietouden keräyksen vuonna 1954. Museoesineitä saatiin lähes 500 kpl ja ne muodostivat Pieksämäen kotiseutumuseon alun. Tällä kotiseutututkimuksella Polkunen keräsi vanhoja uskomuksia ja tarinoita lähes 200 kpl, joista Suomen Kirjallisuuden Seura (SKS) palkitsi hänet keväällä 1955. Tarinat ovat eri puolilta Pieksämäen pitäjää. Ne on SKS:n kansanrunousarkistossa järjestetty aihepiireittäin.

Olga Silvast kertoo:

Sään ennustamista

- Jos hyttyset survoo, se tietää sadetta.

- Jos siksonttiainen lentää auringon laskun jälkeen, tulee sade.

- Jos seitit on maassa, ei ole varma pouta, jos ylhäällä, tulee varmasti pouta.

- Jos pääskysset lensi alhaalla, se tietää sadetta.

- Yhdeksän viikon päästä "Tapion riihen puinnista" ollaan sulassa maassa. Uskomuksia

- Keväällä pantiin joka lehmästä karvoja härän juomaveteen, jotta härkä pysyisi karjassa.

- Laskiaisena sian luita ei saanut viskoa, vaan hiljaa viedä metsään, että siat kesällä pysyisi aitauksessa.

- Mihin päin laskiaisena rokkaa syödessä katsoi, sieltä päin tuli sulhanen.

- Haapapuuta ei saanut kaataa. Kuka istutti haapapuun, se kuoli silloin, jos

haapapuun kuoli tai kaadettiin.

- Jos toinen kurnusi, ei saanut mitään virkkaa. Kerran naapuri sanoi äiti Miinalle. kun hän kurnusi: Ae, ku lähti paljon voeta. "Lähtis enemmännii, mutta kiele on paskassa", oli Miina sanonut.

- "Kaihitella (salata) kalanvilja, levitellä lehmänvilja".

Tautien parannuskeinoja

"Piikana ollessani, tuli kerran isännän käteen ruusu. Haettiin parantaja. Se otti paidan, pisti yhdeksän kertaa lusikalla vettä, pani yhdeksän tikkua ristiin pataan, pani sen tulelle ja keitti yhdeksän minuuttia. Kun keitto sen verran vilustu, että kipeätä paikkaa saattoi voidella, se siveli sitä voiteella ja höpisi koko ajan jotakin, sitten se vei padan pois. Olin silloin rippikouluikäinen ja parantajan nimen muistan olleen Topia Häkkinen".

Nimistö Paltasen Tullikangas sai nimensä siitä, kun siellä ennen aikaan "tullasivat", ryöstivät ihmisiä.

Tarina silmänkääntäjä Kuikka-Koposesta, Jäppilä Konst-Koponen viskasi kerran kaksi käärmettä lattialle ja sanoi emännälle: "tuos'ois emännälle sukkasitteitä". Emäntä paistoi leipää, ei sanonut mitään, istui vaan hiillokelle ja kohta tuli käärmeitä niin paljon, että piti konstmannin tulla takasin emännän luo.

Olonkankaan mestauspaikka

Mies ajoi kerran hevosella Olkonkankaan mestauspaikan ohi ja lauloi samalla virttä. Metsästä kuului yhtäkkiä: "laulappas luome röykiä". Mies osasi laulaa ja sanoja hävisi.

Olonkangas, n. 5 km kauppalaasta Kuopion tien varrella on vanha mes-

tauspaikka. Siellä pappi vielä siunasi mestattavan, ihmiset olivat piirissä ympärillä, etumaisilla oli kepit, jotka pantiin vierellisen kanssa siten, että niistä muodostui risti. Jos pyövelin isku ei heti sattunut, siitä tuli sille pyövelille hengellinen rangaistua, pään piti heti katketa. Sitä käytettiin Ruotsin vallan aikaan. Olokonkangasta pelättiin hirveesti, sen ohi juostiin kun riivatut. Outoja tarinoita Eräässä kestikievarissa oli huone, jossa ei saanut nukkua. Kaksi ylioppilasta tuli pyytämään yösijaa. Sanottiin, että vapaa on vain yksi huone, eikä siellä saa nukkua. Ylioppilaat menivät kuitenkin sinne. Yöllä ilmestyi kaksi naista. ”Mikä asia teillä on”, kysivät ylioppilaat. Meidät on murhattu, ruumiit on sillan alla, sanoivat. Ylioppilaat menivät aamulla vallesmannin luo, ruumiit löytyi sillan alta. Kaksi vanhaa piikaa oli omistanut talon, heidät oli surmatu ja uskoteltu, että olivat menneet ulkomaille.

Talossa oli huone, jossa ei saanut nukkua. Karhumies pyrki sisälle, meni sinne ja rupes sänkyyn. Yöllä tulee vanha nainen käsivarrellaan puita, laittaa tulen uuniin ja rupeaa paistamaan sammakoita. Mutta karhu söi ne sitä mukaa ja nainen läksi karkuun. Kaksi vuotta sen jälkeen sama nainen tuli kysymään talon lapsilta, vieläkö niillä on se musta koira. on meillä, sanoivat lapset, ja niillä olikin. Sen jälkeen ei nainen enää ilmestynyt.

Talossa oli piika, joka sanoi, ettei pelkää mitään. Saunassa oli juuri silloin ruumis ja pojat sanoivat: ”karttoot siellä villoja uamuun asti tuikun valossa”. Piika meni ja karstasi. Lauteilta kuului: Kirskuti karskuti hienoja villoja, suat harmoo orrii palakakses kön-

köilenkö minä? Tyttö ei sanonut mitään, ennekuin päivä valkeni. Silloin sanoi: No könköile vietävä! Ja ruumis tuli alas, että rojahti, mutta tyttö pääsi ajoissa ulos!

Papit kävivät ennen ite keräämässä niille kuuluvat voit ja leivät. Kerran emäntä oli alustamassa taikinaa avoimen ikkunan ääressä, kun pappi tuli. Emännän hame oli takaa halki. Pappi pisti paljaaseen paikkaan kolme kertaa. Emäntä luuli, että se oli paarma ja kaiveli joka kerta ja alusti taas. Pappi sano, ettei tämän jälkeen käy koskaan keräämässä.

Kaikille piti viedä veroja, useita kappoja isoon pappilaan, lukkarille, suutarille, Pöyhölän pappilaan. Voita oli vietävä Mäenpään kartanoon naula lehmää kohti vuodessa. Kerran renki lähti viemään veroja. Lihaa piti viedä vain pappiloihin. Koiruuksissaan piit käärivät paljaat luut loimeen ja kun renki tuli Pöyhölän pappilaan, tuli paljas ponkka esiin reestä. Sekös renkiä nolotti.

Albin Silvast ja Olga o.s. Kankkunen.

Sirkkelin suihinää ja sahajauhöpölyä

Pilketehtaassa työskennellään kuumeisesti.

Tehdas saanut ajanmukaisen kuivauskoneiston.

Taipalsaaren tien varrella hiekkakuopan juuressa sijaitsee laudoista tehty rakennus, josta yöt päivät vihloo ilmoille tasainen sirkkelin sirinä ja jonka ovesta sahajauhot pölyyvät. Astuimme ovesta sisään varoen saamasta sahajauhoja silmiimme ja uskaltauduimme koneitten ohi työnjohtaja Silvastin luo saadaksemme tietoja Karjalan Pilketuote Oy:n työskentelytavoista ja -tavoitteista.

Jaa, että haastattelua, tuumailee työnjohtaja ja työntää lakkiaan takaraivolle. No mikäpäsi siinä. Kylähän meidän tehtaastamme kannattaa kirjoittaa.

Me työskentelemme nykyisin kahdessa vuorossa ja vuorokauden tuotanto kohoaa tällöin 250-300 hl. mikä merkitsee säkeissä prikulleen yhtä paljon, koska säkki käsittää hl. Mutta kysyntä ei ole sillä vielä tyydytetty. Emmekö me sitä pysty tyydyttämään suoralta kädeltä, sillä melkein koko tuotantomme menee Valtion polttoainevarastolle, joka vasta puolestaan huolehtii jakelusta. Hyvin tyytyväisiä siihen ainakin näyttään olevan ja sehän onkin paras todistus sen erinomaisuudesta. Mutta säästäväisiä ollaan jo ajan vaatimusten mukaisesti. Niinpä neitosten tuotua uuden jätekuorman poltet-

tavasi, uunia hoitava mies tarkkaan käy lapiollaan kasan läpi ja korjaa rikkoihin joutuneet pilkkeet sitä varten varattuun laatikkoon. Kysymme vielä, mistä se valtava puumäärä tulee, minkä tehdas työskennelläkseen tarvitsee. Asia on siten, että kun tuotantomme menee Valtion polttoainevarastolle, järjestyy sitä kautta myöskin raaka-aineemme. Sitä paitsi hoidamme metsähallituksen hiilen jakelua Lappeenrannan osalta. Myöskin pussien saanti on taattu jatkuvasti eteenpäin ja hoidetaan sitä tietysti nykyaikaisilla hyväksi tunnetulla vaihtokauppasysteemillä, pusseja pilkkeillä.

Työnjohtaja merkitsee muutamia numeroita mustalle taululle ja lähtee tarkastelemaan töiden sujumista oikeassa tahdissa. Sujuvathan ne, kun on hyvät ja ammattitaitoiset ihmiset työssä. Pari neitosta hoitelee sirkkeleitä, jotka leikkaavat halkoja poikkisuuntaan, kone näyttää suorittavan lopun pilkkomisen ja sitten lähtevät kapulat pienien poikkipuiden erottamisissa erissä ylämäkeä hihnan vetäminä kuivausselleihin, joissa lopullinen ”kypsennys” tapahtuu. Tästä meidän kuivauskoneesta voitekkin mainita, huomauttaa työnjohtaja Silvast ylpeyttä äänessään. Me saimme se vasta kesäkuussa, mutta vain harvalla pilketehtaalla onkaan niin ajanmukaista laitosta. Kiipeämme työnjohtajan pe-

rässä kapeita portaita katonrajaa kohden, missä ennestänä näyttää olevan pari henkeä työn touhussa. Pilkkeet sitä vastoin liikkuvat samanaikaisesti vieressämme edellä mainitsemamme hihnaa pitkin varsin vaivattomasti. Kesäpäivän helle on täällä kokemaamme kuumuuteen nähden pientä, mutta kannatti nähdä vaivan. Näemme, miten pilkekuormista ensin seulotaan "ruumenet" suurella seulalla ja vasta sen jälkeen pilkkeet pudotetaan kuivatussäiliöihin, joihin paksua putkea pitkin virtaa kuuma ilma. Samalla alhaalla oleva pelti avataan, että kosteus pääsee ulos. Ja kun pilkkeet sitten aikansa ovat "lämmenneet", avataan luukut, joiden alle sitä ennen on asetettu säkit, eikä sitten olekaan muuta työtä kuin säkkien nyörittäminen ja saattaminen junaan. Ja näistä meidän pilkkeistämme autoilijat kyllä pitävät, katsokaahan vain kuinka kuivia ne ovat. Kierämme sitten rakennuksen ympäri itse "pääpaikalle", nimittäin sinne, mistä tämä erinomainen kuumuus johdetaan. Täällä ei ainakaan ole kuuma, mikäli ei astu liian lähelle uunia, jonne mies juuri lapioi lisää kuorimajätteitä tulen nieltäväksi. Lämmintä kehittyy "vain" n. 50 astetta, mutta kuivat puut eivät sen enempää kaipaakaan. Uuni, joka on kotimaista tekoa, on siten rakennettu, että se pusertaa kuuman ilman paksuun kanavaan, joka jatkuu seinän toisella puolella oleviin säiliöihin saakka.

**Aihe Savo-Karjala lehdestä
1940 luvulta
Juhani Silvastin arkistosta
Aleksanteri Silvast, sukukirja
sivu 238**

"Häkäpönttöautot yleistyvät Suomessa nopeasti sodan puhjettua 1939, sillä ulkomaankauppa romahti ja kaikki nestemäinen polttoaine meni armeijan tarpeisiin Enimmillään häkäpönttöautoja oli käytössä 25 000 vuonna 1943. Noin 15 cm pitkä, usein koneella pilkottua pilkettä käytettiin polttoaineena puukaasuttimessa".

Aleksanteri Silvast

Hanki nyt Silvastien sukukirja ja sukuviiri!

Sukukirja on myös verraton lahja. Arvokas tietoteos sukumme historiaan ja tarinoin, joka ei vanhene koskaan! Tilauksen voit tehdä hallituksen jäsenille. Kirjan hinta on sukuseuran jäsenille 50 €/ kpl ja muille 65 € / kpl, viirin hinta 25 € / kpl (hintoihin lisätään toimituskulut)

Heinäkuussa 2011 julkistettiin 960-sivuinen sukukirja.

Kirjassa on mukana kaikkiaan 23 sukuhaaraa: Keskisestä Suomesta Pieksämäki-Joroinen, Vilhusen ja Jormalaisen Silvasteiksi muuttuneet sotilassukuhaarat, sekä Uuraisten Silvastien sukuhaara. Karjalan Kannakselta on mukana Sakkolan Silvasit ja kolme Inkerinmaan Toksovan sukuhaaraa. Pohjois-Pohjanmaalta on mukana Kalajoen Silvasit ja kuusi muuta pientä Silvastien sukuhaaraa. Etelä-Pohjanmaalta Jepuan ympäristöstä on kahdeksan pientä Silvastien sukuhaaraa.

Sukukirjan henkilöhakemistossa on

Oivat lahjat suvun jäsenille ja etenkin nuorille.

Kirjoja vielä saatavana rajoitetusti!

**Kirja
50€**

**Viiri
25€**

noin 15.000 nimeä.

Mukana ovat kaikki Suomessa viimeisen 50 vuoden aikana eläneet Silvasit. Sukutarinoita kirjassa on yli 30 ja valokuvia lähes 300. Sukukirjasta löytyvät myös sukunimensä Silvastista muuksi muuttaneet. Heitä ovat Siltari, Lummelahti, Silvaniemi, Sajanto, Satela, Eteläperä, Silvolahti, Uimola, Varpiainen ja Silvento. Huomattavan paljon kirjassa on myös Silvasteihin liittyviä Hämäläisiä, Karjalaisia, Markkasia, Nykäsiä, Oksasia, Ylösiä ja Jylkiä. Lisäksi kirjassa on runsaasti historiatietoa.

Sukuseuran jäsenmaksu ja sukuseuraan liittyminen

Tämän tiedotteen mukana on jäsenmaksulomake. Jäsenmaksu on 15€/perhe. Jokaisen sukuun kuuluvan jäsenmaksu on tärkeä, jotta sukuseuran toimintaa voidaan toteuttaa suunnitellulla tavalla. Hallitus työskentelee talkooperiaatteella.

Jäsenmaksun eräpäivä on 1.6.2020. Tärkeää on laittaa viitenumero maksun tietoihin. Viitenumerolla tunnistamme Sinut jäsenrekisteristämme.

Pankkiyhteystietomme:

Suur-Savon Osuuspankki Pieksämäki **OKOYFIHH FI7653400020162176**

Tärkeää on, että pidät yhteystietosi ajan tasalla, samoin mahdollisten kuolemantapausten ilmoittaminen on tärkeää.

Mikäli haluat jostakin syystä luopua jäsenyydestä ilmoita siitä Riitta-Liisa Mönkköselle. Sukuposti toimitetaan jatkossa ainoastaan maksaneille jäsenille. Helpoin tapa sukuseuraan liittymiseen on ilmoittaa siitä Riitta-Liisalle (yhteystiedot takasivulla), hän opastaa asiassa.

Muistoja Maavedeltä

Tuomipuron tanhuvilla, luona pellon laidan, äiti puki päälleni sen ensimmäisen paidan. "Suvenkaulan" mökki löytyi metsän takaa, sieltä kinttupolku johti sinne suuremmalta tieltä. Viisi kertaa kuusi oli torpan koko, varmaan aika oli patinoinut väriksi jo harmaan. Vuokrannut sen meille oli Ikosen Lassi, hyvin meitä kuusi mahtui, vielä reput, kassi.

Vuokraksi Simo-isä hakkas taloon puita, ke-sällä hän teki sitten maatöitä muita. Oman leivän savotoista perheelleen hän vään-si, hartioita kolotti kun yöllä kylkee känsi.

Pihapolut juurikoiset, kivisetkin varmaan, pieni varvas usein saikin siellä tällin parhaan. Aino-äiti lohdutteli, mitäpä nyt tuosta, puhalsi ja sanoi, että ; alahan jo juosta.

Kauppareissu korven halki oli iso juttu , äidin kanssa ensin käytiin , tehtiin tiestä tuttu. Rah-timiesten väylä oli kaikkein suurin tiestä; pot-kuri on liukas, varo sitten hevosmiestä.

Pieni mies ei kaikkea ymmärtänyt silloin, miksi isä, äiti puhuu sodasta vain illoin. Tää ei johda hyvään, tässä mennään aivan har-haan, vapaussodan muistot heillä mielessä ol' varmaan. Sota sitten alkoi, se ei ollut isän mieleen, mikä tähän johti, missä mentiin pie-leen? Isä neuvoi aamulla kun lähti savotalle: "lakanoita suojaksi ja juoskaa kuusen alle".

Uusi kausi siitä sitten perheellemme alkoi, Suihkolan joki siinä melkein pihaa halkoi. Ky-länpintaa lähemmäs ja kohta koulu alkaa hel-pottaa se jokaisen selkää, sekä jalkaa.

Paikan tämän omisti Hynnisen Heikki, pihaa oli kirmaella, kyllä kelpas leikki. Siinä seiso-i kumpareella paritorppa oiva, junarata vie-ressä ja joessa koski soiva.

Naapuritkin siitä löytyi aivan seinän takaa, vaikka mökki pieni, silti pitänyt ol'jakaa. Kummasti se silloin tuo sopu sijaa antoi, kun-nioitus toista kohtaan hedelmää se kantoi.

Nyt tuo torppa siistitty on paljon kauniim-maksi, mahtuisiko siihen vielä "pesueita" kaksi? Ihmetystä muistot nuo ne mieleheni tuottaa, täytyntyt on silloin myös naapureihin luottaa. Narisen Arkki oli kavereista parhain, hänen kanssaan puuhasteltiin illoin , aamuin varhain. Utiin ja ongittiin ja kolttosia tehtiin, paukkupommit kiskoille ja havumajat meh-tiin. Janhusen Askon oli naapuri tuo vakaa, jos-kus kyllä kummasteltiin hänen tiukkaa tapaa.

Vaikka kello saattoi olla vasta kuusi, "Raimo, Eila, kotiin heti", pihastaan hän huusi.

Kerrottiin, et' hän ois nähnyt enemmän kuin muut, valtameren ulapat ja toisenlaiset puut. Mikä sitten hänet tänne "Muaveille" toi, rak-kaus se silloinkin kai kohtaloita loi.

Aino-äiti omaa lehmää navetassa hoisi voin ja maidon perheellemme siitä saada soisi. Rantaluhdat, maantienvartat oli heinämaata, parempaa ei elämää kai toivoa saata.

Syksyt ne on muistissa ja puolukka ajat, Äiti-muori saneli nuo poimintarajat. Juuttisäkit täyteen , sitten kotimatka alkaa, valitus ei auttanut, vaik'pakotti jo jalkaa.

Talvella ol' puolukkasaavit jäässä porstuan nurkassa, pakkassäässä. Lauantai-iltana vähän ottaa ol' lupa, saanut ei silloinkaan olla hupa. Kaik tuo ol' kuitenkin mahtavata aikaa, vaik' ei joka päivä ollut vaihtaa uutta paitaa. Murheita ei muistissa, ei ollut silmään tippa, huolia ei liiemmalti, "vinossa ei lippa".

Eteenpäin on aina ollut eläväisen mieli. sii-hen suuntaan enteili Aino-äidin kieli. Isä-Simon ajatuskin harhaili jo tuolla, Jokiniemen mutkassa ja vähän alapuolla.

Silpolan Aleksilta saatiin pala maata, onni se ei paremmin potkaista saata. Oma torppa tässä vielä kerran voisi olla, siellä sitä touhut-tiin kuin kukot tunkiolla.

Muistan kuinka naapurit ol' meille enkeleitä, Simoa nyt autetaan, hän auttanut on meitä. Aisakellot kilkatti, kun tukkipuita saapui, nel-jä, viisi kuormastansa pihamaalle kaatui.

Tukit oli suoria, niit' timpuritkin kiitti, tehtiin työtä yötäpäivää, toimintoa riitti. Siitä syntyi meille sitten hirsimökki oma, Aino-äiti iloitsi: tää onhan ikioma. Perunat ja porkkanat hän penkissänsä hoisi, perustarpeet perheellem-me talveksi näin toisi. Sysmäjärven syvänteis-tä verkot kalaa antoi, aamukaste polulla kun niitä kotiin kantoi. Niitynlaidat, ojanvarret antoi lehmän palat, pientä selkää rasitti ja uupui myöskin jalat. "Junille ei lähtöä" näin äitimuori huusi, ennen kuin on kerättynä san-kollista kuusi.

Pihamaalla kesäisin nuo kukkapenkit loisti, rikkaruohot huolella hän niistä aina poisti. Ke-pillään hän pyykkejänsä muuripadas'känsi, talvella niit' avannossa huuhteli ja vään-si.

Jokiniemen edelleen on käyntikortti mul-la, muistorikasta on käydä siellä vierailulla. Pitäkäähän hyvää huolta maisemista noista, mikään näitä muistoja ei unhoita, ei poista.

Kylä oli virkeä ja toimintoja riitti, "Kutzetia" moni perhe silloinkin jo kiitti. Tervatehtaan ympärillä savu, sekä noki; tervankuset, kaikki nieli Suihkolanjoki. Luonnonsuojelusta silloin tiedetty ei mittään, ajatukset mieluummin nuo suunnattiin vain itään. Vaikka jätevesi tuo lemusi ja haisi, työpaikat tärkeitä jo silloin olla taisi. Tervasjunat asemalle ajoi päivää, yötä, purkumiesten homma oli tosi rankkaa työtä. Kanttura- Hanski, hän ei haastanut riitaa, komenteli kyllä hiukan tuota Pannu-litaa. Tervatehtaan piippu oli maamerkki tuttu, miksi piti lopettaa ja purkaa koko juttu? Tervankäytön hiipuminen lienee ollut syy. eikä kaupat tervaa enää riittävästi myy.

.....
Elettiin silloin vähän toisenlaiseen malliin ajeltu ei autoilla silloin kauppahalliin. Kurkisteltiin hiukan kyllä tuonne tiskin alle, tarvittavan kaiken myi Kauhasen Kalle.

Ilmari Äijö oli puuhamies parhain, kaupano- vet aukoi jo aamulla varhain. Tässä on sulle- kin kirjeet ja lehti, Seurantalolle jo illaksi ehti. Hynnisen Taimi hoiti kuljetukset kaikki, taxia kun tarvitsi Otto tahi Maikki. Kirkolle, kylään tai Pieksämäen Alkoon, muistoksi nostaa voi- si vaikka lipun salkoon.

Pajassansa kilkutteli Markkasen Kalle, terä- viksi viikatteet hän takoi maailmalle. Pieksä- mäeltä saapuneille taukopaikka oiva, tunnel- ma se tuolloin oli muutenkin jo soiva.

Muistoissa On myöskin tuo setä- Heikki, lap- sena hän useinkin nimelläni leikki.

Housujaan hän nostelee ja paitaa sinne sul- loo, sanoo, että:"Ierikkako se sieltä tulloo"? Syksyisin tuloni hän arvata taisi, voi kun edes yhden omenan saisi? Siellä ne olivat takana tuvan, milloin hän mennä antaisi luvan?

No, mänehän kahtomaan vieläkö niitä, jos muassa on niin ota siitä. Millonka se . Ierik- ka uuvestaan tulloo, lausuu ja taskut täyteen sulloon. Ananias oli sedistä toinen, hevos- mies minusta aikamoinen. Jääraveissa voit- tovauhtia riitti, palkinnot pokkas, pollea kiitti. Minä en saanut ohjastaa näistä, kaikista hurjinta, vikuripäistä. Rauhallisemmalla sain kyllä kokea, kun ei aina tarvinnut, "jarruja" hokea.

.....
Leväsen kentällä palloilutaitoa, liikunnan- riemua, iloa aitoa. Ottelupäivänä nähdä saimme, yhdessä onnistumisen hetket jaim- me. Lyömään kun saapui Otto-Erkki, silloin

ol` aina päällä merkki. Vastustajalla jo mär- känä ohta, Matsin Aarre kun vuorossa kohta. Minä en mahtunut joukkoon tähän, kasvap- pas poika vielä vähän. Harjoittele vain otta- maan koppia. seuraa ja ota toisilta oppia.

.....
Marianpäiviä en unhoita noita, juna toi kylä- le juhlijoita. Sinä päivänä paljon koki ja näki, kun juhli tuo nuorisoseuraväki.

Hiihtoladut jo viikolla tehtiin, Pulliaisen pel- loilta "Kutzetin" mehtiin. "Läävänsuolle" ja takaisin pihaan, kierros tuo kaipasi "ruutia" hihaan. Serkku Ano usein miehissä voitti, moni kyllä hanttiin panna koitti. Rytkösen Ellin muistan kyllä, Maaveden mainetta pitä- neen yllä. Nuorissa minäkin yritin koittaa, pa- rempiani ladulla voittaa. Mariapäivänä hiih- tämässä, Maaveden puolesta lajissa tässä. Kansantanhut ja näytelmäpiirit, palkintopy- tyt ja kunniaviirit. Loppujuhlassa illalla näh- tiin, tutustuttiin muihin ja omiin "tähtiin".

.....
Silloin kun lähdin maailmalle, olin kahdek- santoista ja vähän alle. Siellä vietin lapsuu- den syksyt ja kevät, sain matkalle reppuun kunnon "eväät".

Seuduilta näiltä jo kauan poissa, Maavesi sil- ti on muisteloissa. "Junilla" tapaa, mei kylän väki, kertokaa lisää, ken tämän näki!

Erkki Silvasti Savonlinna

Sukukirja sivu 302

Maaveden Tervatehtaasta löytyy verkosta li- sää tietoa esim. haulla Maaveden Tervateh- das. Tämä Erkin mainio kertomus on julkaistu myös Joroisten Lehdessä (SS)

Sukukokous Pieksämäellä 2019

Silvastien sukuseuran kahdeksas sukukokous pidettiin Partaharjun toimintakeskuksessa Pieksämäellä sunnuntaina 11. elokuuta 2019. Sukuseuran hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Sakari Silvast Paimiosta. Muut sukuseuran hallituksen jäsenet kaudella 8/2019-8/2021 ovat Juhani Silvast Lappeenrannasta (varapj), Riitta-Liisa Mönkkönen Pieksämäeltä (taloudenhoitaja), Tuomo Silvast Siilinjärveltä (sihteeri), Maire Heiskanen Espoosta, Saara Manninen Hirvensalmelta sekä Väinö Viljakainen Virtasalmelta.

Toiminnantarkastajina ovat Asko Silvasti ja Ossi Silvast.

Silvastit kokoontuivat Partaharjulle jo lauantaina. Majoitusvalmistelujen ja iltapäiväkahvien jälkeen siirryttiin Partaharjun Kesäteatteriin seuraamaan Asessorin naishuolia. Tässä musiikkipitoisessa näytelmässä saimme nauttia paikallisista piirteistä ja juhlanäytelmän ilmapiiristä. Näytelmä oli samalla Partaharjun kesäteatterin 20-vuotisjuhlailaisuus.

Yhteisen runsaan ja maukkaan päivälisen jälkeen siirryttiin Partaharjun rantasaunalle ja Takkatupaan illanviettoon. Sunnuntaina aamulla käytiin Ristikiven metsäkirkossa hartaudessa. Lounaan jälkeen kokoonnuttiin yhteiskuvaan ja siirryttiin sitten kokoustamaan.

Pieksämäen kaupungin tervehdyksen toi Piivi Majoinen. Juhlaesitelmöitsijänä oli Asko Hanhilanoja. Vierailevana esiintyjänä oli lausuntataiteilija Martti Luukko Savonlinnasta. Sukukokous päätettiin tuttuun tapaan maakuntalauluun.

Sukuseura julkaisee painetun tiedotteen vuosittain, ylläpitää sukuseuran internet-sivuja osoitteessa <http://silvastit.com>, ja on myös Facebookissa. Taloudenpidon suhteen on toimittu tarkasti ja vastuullisesti. Sukuseuran hallitus seuraa talousarvion toteutumista kokouksissaan. Sukuseuran jäsenmaksu on vain 15 euroa. Jäsenperheitä sukuseurassa on noin 160.

Kuluvalle toimintakaudelle toimintaa järjestetään kertyvien jäsenmaksujen puitteissa. Sukuyhteyksien selvittämiseksi voidaan tehdä lisää DNA-testejä. Suvussa tapahtuneet henkilömuutokset mahdollista sukukirjan päivitystä varten kokoaa edelleen Savo-Karjalan Sukututkimustointo, jonne jokaisen kannattaa perhetahtumat ilmoittaa.

Seuraava sukukokous on suunniteltu kesälle 2021.

Tuomo Silvast
Puh. 044 3274046
28.3.2020

Sukuseuran hallitus:

Puheenjohtaja
Sakari Silvast
Sahurintie 1 A 4
21530 Paimio
Puh: 0500 457 361
Sähköposti:
ps.silvast@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja
Juhani Silvast
Kuntokatu 33
53300 Lappeenranta
Sähköposti: juhanisilvast@gmail.com
Puh: 0440 452 301

Sihteeri
Tuomo Silvast
Kirjosiipi 10
70900 Toivala
Puh: 044 3274 046
Sähköposti:
tuomosilvast@gmail.com

Taloudenhoitaja
Riitta-Liisa Mönkkönen
Hämeenkatu 15-23 B4
76100 Pieksämäki
Puh: 040 511 0272
Sähköposti:
riittaliisa.monkkonen@gmail.com

Muut jäsenet:
Saara Manninen
Väisälänsaarentie 33
52550 Hirvensalmi
Sähköposti: saara.ma@luukku.com
Puh: 050 5242 236

Maire Heiskanen
Pajutie 8 H 1
02770 Espoo
Puh: 050 371 6415
Sähköposti:
maire.heiskanen@elisanet.fi

Väinö Viljakainen
Siilintie 24, 77330 Virtasalmi
Sähköposti:
vaiski.viljakainen@luukku.com
Puh. 040 580 8059

Sukuseuran hallitus koostuu puheenjohtajasta, varapuheenjohtajasta sekä viidestä jäsenestä.

Sukuseuran hallituksesta on erovuorossa kahden vuoden välein pidettävissä sukokokouksissa kolme jäsentä.

Silvastien sukuseuran hallitukseen toivotaan jäseniä kaikista sukuhaaroista. Keskustele sukuhaarasi jäsenen kanssa ja ilmoita ehdotuksesi nykyiselle hallitukselle.

Find us on:
facebook®

**Muista Silvastien nettisivut www.silvastit.com
Liity Silvastien sukuseuran Facebook ryhmään,
yhteyshenkilö Saara Manninen**

4m.fi
& DM•PRINT